

[Arbejdsministeren]

spekteret ILO's konventioner om de uafhængige forligsinstitutioner og de frie forhandlinger. Altså er ILO's henvendelse mærkværdig, men at drage så drastiske konsekvenser, som hr. Berlau lægger op til i sit spørgsmål, har regeringen ikke tænkt sig. Vi vil hverken ændre forslaget til forligsmandslov eller melde os ud af ILO af den grund.

Berlau (FK):

Et par ting undrer mig i denne sammenhæng. ILO har jo godkendt afgørelsen med repræsentanter for LO, for Dansk Arbejdsgiverforening og sågar også for Arbejdsministeriet, uden at nogen loftede sin stemme imod afgørelsen, heller ikke ministerens egne embedsmænd, der var til stede, da den blev behandlet.

Dernæst ønsker jeg at spørge: Mon ikke nærmere ministerens lidt kryben uden om den aktuelle sag skal begrundes i en tidligere del af hans tale til ILO's generalforsamling? Jeg citerer stadig væk fra hans tale, hvor han siger:

»I min tale til konferencen 1986 anmodede jeg ILO og dets overvågningssystem om at overveje det grundlæggende problem vedrørende indkomspolitik over for princippet om fri kollektive forhandlinger.«

Er det ikke nærmest deri, at det skal ses, altså fordi ILO har taget stilling til indholdet af de overtrædelser af konventionerne, Danmark har begået ved statens forligsmand? Så kan man sige, at det ikke er regeringens forligsmænd, men statens forligsmand, som ikke har overholdt de konventioner, som Danmark har underskrevet, og som ministeren i sin tale siger at han har fuld tillid til og mener at vi skal støtte os på også i fremtiden. Er det ikke et politisk ønske, hr. minister, at konventionerne skulle se anderledes ud, som jeg refererede fra talen, i forhold til spørgsmålet om indkomspolitik?

Men det er ikke det, der er det konkrete i sagen. Det er, at Danmark nu, som ILO skriver det i slutningen af sin afgørelse, er blevet overladt til ekspertgruppen til en nærmere overvågning, fordi – som man også skriver – dette er anden gang, man er blevet tvunget til at eksaminere arbejdsforholdene i Danmark. Skarpere kan det vel næsten ikke siges fra en international organisation. Er det ikke politisk ønsketænkning, hr. minister?

Til slut vil jeg gerne spørge: Hvordan skulle ILO have misforstået ministerens udlægning af

teksten, der er afleveret i et svarskrift den 2. november 1987? Har ministeren ikke sørget for, at der er blevet afleveret et svarskrift i overensstemmelse med de danske meninger?

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jo, men jeg deler hr. Berlaus forundring over, at ILO kan skrive, som man gør. Det er aldeles overraskende. Det er også derfor, vi har reageret med en indsigelse, som blev afleveret samme dag, som rapporten blev behandlet i Styrelsesrådet.

Og så er der en lang række formelle ting i ILO, som jeg ikke skal stå her og belære hr. Berlau om, bl.a. måder, man arbejder på, som kan forekomme mærkværdige i forhold til almindelige beslutningsprocesser. Men ILO er altså helt klart gået fejl i byen. Det synes jeg man skal sige også til sine venner, når de gør det, og det siger jeg altså også til ILO. De er helt klart gået fejl i byen, og det må vi selvfølgelig have rettet op på. Det har intet at gøre med den anden del af talen, om indkomspolitikken, som i øvrigt også er korrekt refereret, men det punkt vil jeg i øvrigt også, regner jeg med, vende tilbage til på plenarkonferencen i juni i år, for der er nemlig behov for, at ILO tilpasser sig et moderne samfunds udvikling og ikke baserer sine konventioner og beslutninger på et fortidigt samfund. Det er da rimeligt og i orden, synes jeg, at vi som medlemsland – oven i købet et af de lande, der støtter meget – også gerne vil påvirke udviklingen i ILO. Det har vi til hensigt at fortsætte med.

Berlau (FK):

Det er for lyst, hr. minister! Danmark har ved en afgørelse fået besked på, at vi har underskrevet konventioner, vi ikke længere overholder, og så kan ministeren ikke bare forklare det med, at ILO ikke har forstået det. Ved gennemlæsning af afgørelsen vil man se, at ILO fuldt ud har forstået regeringens meninger og synspunkter, men de er bare ikke i overensstemmelse med ILO's konventioner, som vi har underskrevet. Regeringen er blevet underkendt. Ministerens synspunkter er ikke blevet accepteret i ILO, og det må få nogle konsekvenser. Enten er vi medunderskrivere på nogle konventioner, eller også er vi det ikke. Hvis ikke vi tager konsekvenserne, vil Danmark blive sat på listen over de lande, der skal overvåges på lige fod